

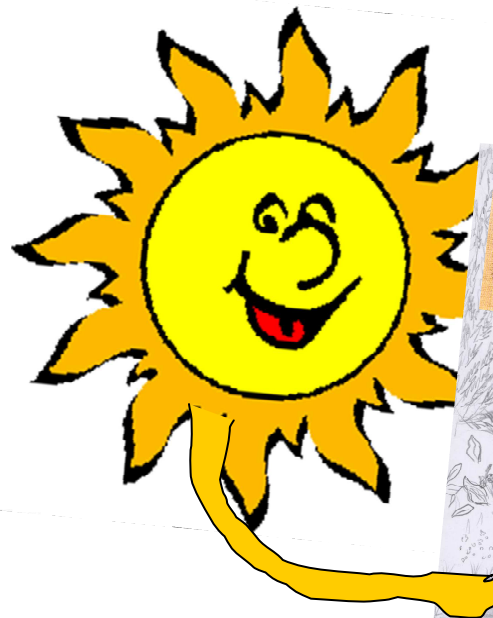
Škovránok

1/2008-2009
Ročník: XI.

Vykuklo slniečko,
vykuklo z periny,
dočiahlo rýchlo
najbližšie noviny (Škovránok).

Nakuklo slniečko
na jednu stránku,
konečne sa prebralo
z dlhého spánku.

A. Štauderová 7.b

Rozhovor so sr. riaditeľkou

Je riaditeľkou Spojenej školy sv. Jozefa v Novom Meste nad Váhom. Túto náročnú, ale veľmi zaujímavú funkciu vykonáva už trištvrte roka. Ako to vidí ona, prečo sa základná škola s gymnáziom spojili a mnohé ďalšie otázky vám zodpovie v nasledujúcom rozhovore.

1. Nie je príliš náročné riadiť dve školy? Ako ste si zvykli? Je to predsa len veľká zodpovednosť.

Je to dosť náročné. Stále sa niečo deje – raz na základnej škole, raz na gymnáziu a niekedy na oboch školách súčasne. Denne prichádza do riaditeľne veľmi veľa ľudí, je veľa telefonátov, veľa pošty, zvlášť e-mailovej. Náročnosť je najmä v rýchlosti zmien, ktoré sa dejú v našom školstve. Má to však výhodu – netreba si všetko tak presne pamätať, lebo o chvíľu to bude už zasa inak. Ako som si zvykla? No, ešte si len zvykám... Ale nestážujem si. Znamená to pre mňa viac starostí, ale i viac radostí. Mám okolo seba perfektných ľudí, na ktorých sa môžem spoľahnúť. Učím sa vnikať do sveta tých najmenších a objavovať ich vnútornú krásu... keďže som predtým 13 rokov učila len na gymnáziu.

2. Čo spája žiakov ZŠ a gymnázia? Aký bol podnet k spojeniu týchto škôl?

Spoločné priestory, niektorí učitelia, zvonček, niektoré akcie, mnohých spájajú i rodinné putá, ale v prvom rade je to Pán Ježiš, sv. Jozef a duchovnosť školy, o ktorú sa snažíme. Keďže školy sú v spoločných priestoroch, je lepšie riadiť chod škôl z jedného centra. Je to organizačne, administratívne a ekonomicky ľahšie zvládnuteľné.

3. Čo vás na tejto funkcii naplňa a čo naopak „deptá“?

Naplňa ma, keď vidím – niekedy až po rokoch, že škola, teda učitelia, odovzdali žiakom hodnoty, o ktoré sa môžu v živote oprieť a že sme mnohých dobre pripravili pre život. Túžime pomáhať vám objavovať krásu a veľkosť, ktorú Boh do každého z vás vložil. Deptá? Ani neviem. Veci, ktoré by som chcela zmeniť a nedá sa s nimi pohnúť.

4. Čo je pre vás motiváciou v náročných chvíľach? Kto je vám najväčšou oporou?

To „Kto“ je lepšie. Áno, je to Boh, ktorému som zasvätila svoj život. S jeho pomocou chcem robiť to, k čomu ma pozýva. Som si istá, že On je nad všetkým a má všetko vo svojich rukách; aj to, s čím si ja neviem rady.

5. Ako vyzerá váš všedný deň?

Vstávanie o 5⁰⁰. Potom modlitba, sv. omša a potom škola... Domov prídem obyčajne pred piatou, niekedy sa idem ešte prejsť do mesta niečo vybaviť – potom nasleduje modlitba, o šiestej večera, potom nejaké domáce, školské či kancelárske práce, poprechádzam sa trochu po dvore, niečo sa pomodlím, trhám burinu, niekedy si pozriem správy, o ôsmej ruženec a ďalšie súkromné modlitby. Potom ešte dobieham, čo som cez deň nestihla a okolo 22⁰⁰ idem spať.

6. Čo robíte vo voľnom čase (ak ho vôbec máte)?

Vo voľnom čase? Je ho skutočne málo. Preto sa snažím obľúbiť si to, čo robím. Ale predsa – veľmi rada som v kaplnke iba tak pred eucharistickým Kristom, pretože cítim, že on je ten, ktorý mi dáva silu, pokoj a radosť. Nevieť, či to niekto pochopí, ale keď mám voľno, rada navštívim tých, ktorí to potrebujú, ktorí prežívajú niečo ťažké vo svojom živote. Rada čítam, najnovšie presádzam kvety, trhám burinu na školskom dvore, upratujem, likvidujem staré veci. Veľmi rada hrám stolný tenis, ale zo všetkého najradšej spím. Ešte veľmi rada šoférujem. Je to pre mňa relax.

7. Pri akej knihe si viete oddýchnuť? Ktorý film je vašou srdcovkou?

Pri duchaplnej, ktorá ma buduje, ktorá mi niečo dáva, otvára mi nové obzory pre môj život. Nečítam hocičo. Filmy už nepozerám vôbec. Keďže som celý deň v kontakte s ľuďmi, túžim po tichu, pokoji. Nemám chuť prijímať už ďalšie impulzy do svojho života.

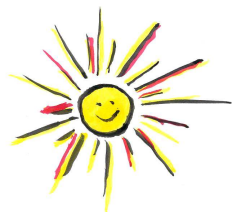
8. Čo bol v škole váš najobľúbenejší a najneobľúbenejší predmet a ako sa vám v škole darilo?

Najobľúbenejší predmet – bolo ich viac – všetky, ktoré som sa nemusela učiť. Najneobľúbenejší? Asi fyzika. Ako sa mi v škole darilo? Veľmi. Naši o to dbali. Zvlášť mama. Nesúhlasila ani s dvojkou v žiackej knižke.

pokračovanie na str. 12

Z vlastnej tvorby

Slniečko už konečne svieti,
malý vrabček po oblohe letí.
Vonku je veľmi pekný deň,
máš pocit, že je to iba sen.

Slnko už svieti
nad hlavami detí.
Žiari veľmi jasne,
aké je to krásne.

A. Štauderová 7. b

Váh

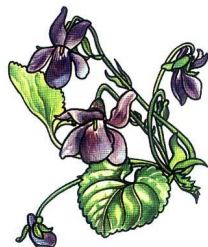
Po Váhu sa loďka plaví,
Nové Mesto pekne zdraví.
Nové Mesto malé je,
ale nám v ňom dobre je.

B. Mašlonková 2. a

Jar už prišla

Trhám, trhám fialky,
už dozrievajú aj trnky.
Z jari veľkú radosť mám,
už znova prišla k nám.
Narcis kvitne v záhrade,
jar k nám prišla – to je znamenie!

T. Pasminková 2. a

Predstavujeme našich učiteľ'ov

Meno: Vierka Brezulová

Vek: 30

Stav: vydatá

1. Počuli sme, že nepochádzate z nášho mesta. Poviete nám odkiaľ ste?
Áno, je to tak, počuli ste veľmi dobre. Môj rodný kraj zo všetkých najkrajší a môjmu srdcu najdrahší... (aspoň tak sa spieva v jednej nemenovanej pesničke) je stredné Slovensko, konkrétne L. Mikuláš. Stačí taká odpoveď?

2. Spomeňte si na školské roky. Povedzte nám, či ste mali radi školu?
Samozrejme, že som mala rada školu, najlepšie na nej boli prázdniny:)

3. Aký predmet ste mali a naopak nemali radi v škole?

Aký predmet som nemala rada? Matematiku, s ňou som nemala až taký výborný vzťah ako s ostatnými predmetmi. Medzi moje najobľúbenejšie predmety patrili chémia a slovenský jazyk. A ešte neviem, kam zaradiť výtvarnú výchovu, lebo p. učiteľ po zhliadnutí na moje umelecké dielo povedal: „Keby sa ťa niekto niekedy spýtal, kto ťa učil VV, povedz jeden dobrý pán učiteľ, ale meno som už zabudla.“ Na pochvalu to nevyzeralo a tým moje umelecké ambície zhasli:)

4. Používali ste v škole nejaké ťaháky? Ak áno, povedzte nám príklady.

A na aké predmety ste ich používali?

Ťaháky som si písala, ale nikdy som ich nevedela použiť. Raz som si napísala ťahák na lavicu, a práve vtedy vošla vyučujúca s tým, že práve dnes sa sťahujeme. Využitie ťaháka opäť nevyšlo.

5. Akú vysokú školu ste vyštudovali?

Katolícku univerzitu v Ružomberku – Pedagogickú fakultu.

6. Kde ste učili predtým, ako ste prišli na našu školu?

Predtým som učila na ZŠ v L. Mikuláši.

7. Ako ste sa dostali na našu školu?

Teraz nesplním očakávanie tejto otázky. Jednoducho som si napísala žiadosť, osobne doručila a dovtedy som sa chodila vypytovať na voľné miesto, kým ma p. riaditeľka zobrala. Hurá:)

8. Aké predmety učíte na našej škole?

Odpoveď na túto otázku určite zvládnete aj bez mojej odpovede. Prvé písmeno predmetu, ktorý učím, je A. Congratulations! You are winners. It's an English language.

9. Máte na našej škole oblíbenú triedu?

Mne sa učí dobre v každej triede, nie je to tak, že sa ráno zobudím a poviem si: „Dnes učím tam a tam - hrôza!“ V každej triede sa nájde pár žiakov, u ktorých vidím záujem, chuť naučiť sa niečo nové a poviem si, že to, čo robím, má zmysel. A tí zvyknú sa určite rozhodnú študovať viac po prečítaní týchto riadkov.

10. Ako vyplňate svoj voľný čas?

Môj voľný čas sa točí okolo našich detí a rodiny. Keď sa rozhodnú, že ideme bicyklovať, tak bicyklujeme, keď hrať futbal, tak kopeme loptu. Hlavne, že sme všetci spolu.

11. Máte domáce zvieratko?

Zatiaľ nemáme a dúfam, že ani v najbližšej dobe mať nebudeme. Spojenie bytovka a zvieratko mi akosi nepasuje spolu. Hoci naše deti každý týždeň prídu s iným návrhom – raz je to zajko, inokedy mačka – zatiaľ sa nám darí úspešne odolávať.

12. Vaše najobľúbenejšie ročné obdobie je... Prečo?

Každé ročné obdobie má svoje čaro, svoje emócie, má v sebe niečo neopísateľné.

13. Akú máte oblíbenú farbu? A prečo?

Moja najobľúbenejšia farba je modrá. Prečo? Lebo modrá je dobrá. Ale nie, v skutočnosti som sa nikdy nezamýšľala, prečo práve modrá farba. Práve začínam moju filozofickú úvahu: „Modrá farba a ja“ a výsledok: pasuje mi k očiam:)

14. Povedzte nám, aké jedlo máte najradšej?

Zjem akékoľvek jedlo, ktoré navarí môj skvelý manžel alebo tety kuchárky v kuchyni. Vďaka tejto odpovedi mám o najlepšie kúsky postarané.

G. Krauszová, K. Opatovská 8. B

Tehlička pre Sudán

Naša škola sa tento rok zapojila do štvrtého ročníka verejnej zbierky Tehlička pre Sudán. Pre tých, ktorí o tomto projekte ešte nepočuli, máme pripravené zhrnutie. Na začiatok si povieme niečo o Sudáne, najväčšej krajine Afriky. Vojna v nej trvala 50 rokov. Patrí do svetovo najchudobnejšieho regiónu subsaharskej Afriky, v ktorej žije vyše 40% všetkých obyvateľov v extrémnej chudobe (zo sumy menšej ako jeden dolár denne) a nemá tu prístup k čistej

pitnej vode. Čítať a písať tu nevie viac ako 60% ľudí. Viac ako tri štvrtiny ľudí, ktorí zomreli na AIDS, pochádzali práve z tejto oblasti. Občianske združenie SAVIO, ktoré bolo založené v roku 2005 s cieľom podpory rozvojových a humanitárnych projektov, sa usiluje ich prostredníctvom odstraňovať príčiny chudoby, šíriť modely pokojného a mierového fungovania spoločnosti, zlepšovať medziľudské vzťahy. Dôležitým predpokladom odstraňovania chudoby i spoločenských konfliktov, zlepšovania podmienok života, je osobnostná formácia a vzdelanie. Aj preto sme sa rozhodli z výnosu tohtoročnej Tehličky podporiť predovšetkým stavby škôl v Juba – Gumbo v južnom Sudáne. Školy budú slúžiť pre deti a dospelých, na formálne i neformálne vzdelávanie a voľnočasové aktivity (poľnohospodárske tréningy, prevencia proti chorobám – lepra, malária, HIV...).

Aj Spojená škola sv. Jozefa sa zapojila do akcie. Podarilo sa nám vyzberať **307 € 21 centov**. Združenie Savio nám poďakovalo za našu podporu!

Bájky našich šiestakov

Lenivý vlk

Bol raz jeden vlk a jedna líška. Líška bola usilovná a vlk lenivý. Keď mala prísť zima, všetci si museli urobiť zásoby, no vlkovi sa nechcelo. Raz za ním prišla líška a hovorí mu: „Prečo si nezháňaš jedlo na zimu?“ „Nechce sa mi, urobím to zajtra“, odvrkol vlk. Líška teda šla zháňať jedlo. Na druhý deň znovu prišla líška za vlkom. „Tak pod' už!“ zrevala líška, keď sa nahnevala. „Nechce sa mi, pôjdem neskôr“, ospalo povedal vlk. Prišla zima. Každý mal jedlo, len vlk nie. „Ach, prečo som nešiel hľadať to jedlo, mal som dať na líšku“, vzlykal. Po čase bol vlk úplne vyhladovaný a zomrel.

Kristína Suchá 6. a

Hlúpa líška

Jedného dňa mladá líška ľutovala slimáka: „Ách, drahý slimáčik, ľutujem ťa, tvoje krásne telo ťaží ulita a skoro vôbec ho nie je vidno.“ Ale slimáčik na to: „Možno ma ťaží, ale do domčeka môžem vchádzať stále.“ Líška sa hned ozve: „A čo z toho, keď nie je vidieť tvoje prenádherne telo.“ O chvíľu začala silná búrka. Líška nemala svoju noru, a tak celkom premokla. Slimáčik na ňu z ulity kričí: „Už vidíš, načo mi je ulita?“

H. Vladová 6. a

Tvrdohlavá žabka

Bola raz jedna žabka, ktorá bola namyslená, nikoho nepočúvala a nedávala na rady iných. No jedného dňa sa v rybníčku, kde žili všetky žabky, objavil veľký bocian, pre ktorého sú žabky chutnou potravou. Keď si žabky uvedomili, že im hrozí nebezpečenstvo, radšej si našli domov v inom rybníku. Avšak tvrdohlavá žabka si nechcela dať poradiť, aby aj ona odišla z rybníčka, a tak ju postihlo veľké nešťastie. Bocian ju zjedol.

V. Segešová 6. a

Človek, ktorý má dobré srdce, nemôže byť sám!“

(Úvaha)

„Dobré srdce“ znamená niečo veľmi dobré. Takýto človek nemôže byť sám, pretože mať dobré srdce je niečo pekné, a to by si mal každý na človekovi s dobrým srdcom vážiť. Človek s dobrým srdcom nerobí veľa chýb, snaží sa neohovárať, neklamať. No aj keď sa mu niečo z toho podarí, vždy sa to snaží napraviť. Takýto človek si udržuje svoje priateľstvo medzi inými a je na svojich priateľov dobrý. Vždy sa snaží pomôcť tým, čo to potrebujú. Ja poznám niekoľko ľudí s dobrým srdcom a vážim si ich. Myslím, že môj otec má dobré srdce. A aj keď je môj nevlastný, od malička sa o mňa stará a nikdy nerobil medzi mnou a súrodencami rozdiely. Vždy mi pomohol, keď som potrebovala. Keď mohol, dal mi to, čo som chcela alebo skôr potrebovala. Nikdy nepovedal: „Odíď, nič ti nedám!“ A to si na ňom vážim, aj preto ho mám veľmi rada. Sú aj takí ľudia, ktorí majú nevlastné deti, nestarajú sa o nich tak ako môj otecko o mňa, a preto keď dospejem, budem sa snažiť pri mojom otcovi stáť a budem sa snažiť pomôcť mu v každej chvíli. No a myslím si, že človeka s dobrým srdcom si treba veľmi vážiť a nesklamať ho, lebo taký človek sa snaží pomáhať dovtedy, dokedy môže.

N. Vrbová 9. a

Domov nie je miesto kde bývaš, ale kde ti rozumejú.

Christian Morgenstern

Najviac dáš tomu, komu dáš nádej.

Otto František Babler

Nie sú rodičia tí, ktorí rodili, ale tí, ktorí krmili a dobrou naučili.

ruské príslovie

Čo znamená rodina?

(Úvaha)

Väčšina ľudí si začne vážiť milujúce osoby, až keď ich stratí, no mnohí z nás možno nedostali šancu ľúbiť. Ale aká je rodina bez lásky?

Som šťastná, keď viem, že niekto pri mne stojí, chápe ma. Moja rodina je pre mňa veľmi dôležitá. Veľa detí takých šťastných ako som ja však nie je. Často sa stáva, že rodičia opustia svoje deti a tie sa dostanú do cudzích rodín. Sú šťastné, ale nie tak ako vo svojej rodine. Nikdy nebudú mať pocit najšťastnejších detí. Niektoré deti majú rodinu, v ktorej sú utláčané, šikanované alebo týrané. Nemôžu rozvíjať svoju osobnosť a budú ďalej poznačené svojím zlým detstvom. V takých prípadoch by si dieťa neželalo mať rodinu. Mnoho ľudí sa na verejnosti tvári ako úžasná rodina, ale keď prídu domov, každý sa zavrie do svojej izby. Niektorí si pod slovom rodina predstavia dvoch milujúcich rodičov a dve deti alebo jeden zamilovaný pár. Tak ako vlastne rodina vyzerá?

V rodine by nemalo ísť o to, koľko majú na účte v banke, ako vyzerajú alebo či sú vzdelaní. Podstatné je, aby v rodine vládla harmónia, spolunažívanie a sebaúcta. Aby si vedeli pomáhať, chápať sa. Určite by sa mali za rodinu považovať ľudia, ktorí sa majú radi.

Svoju rodinu veľmi ľúbim a vážim si ju. Myslím si, že v rodine je najdôležitejšia práve láska.

K. Vavrová 9. a

Mama miluje (srdcom)

Druhú májovú nedeľu, tak ako každý rok, si žiaci Spojenej školy sv. Jozefa pripravili program pri príležitosti Dňa matiek. Každý rok býva v programe vyrozprávaný iný príbeh. Tento rok sme si vybrali príbeh o sv. Alžbete, ktorá sa už v detstve musela rozlúčiť s rodičmi kvôli výhodnému sobášu. Už ako štvorročnú ju zasnúbili durínskemu princovi Ľudovítovi IV. A ako štrnásťročná s ním vstúpila do manželského zväzku. Bola príkladnou matkou. Často sa stretávala s prekážkami, ktoré zvládla s Božou pomocou. V dvadsiatich rokoch sa stala vdovou a sama umrela mladá. Príbeh bol rozprávaný po častiach, medzi ktorými žiaci našej školy predviedli svoje tanečné a spevácke čísla. Svojimi vystúpeniami prispeli aj naši gymnazisti, čím obohatili program. Aj takýmto spôsobom chceli naši žiaci a študenti vyjadriť vďaku svojim mamám a spríjemniť im nedeľné májové popoludnie. Záverečné slovo predniesol pán kaplán. V ňom vyjadril aj motto celého programu: Mama miluje srdcom.

Z. Havierniková, D. Gajdová 8. a

Moje 1. sväté prijímanie

Stalo sa to 3. mája 2009. Asi hodinu pred začatím prvého svätého prijímania som bol veľmi rozrušený. Báľ som sa, že niečo popletiem, ale nakoniec som to zvládol. Vo chvíli, keď som mal prijať prvýkrát Pána Ježiša do svojho srdca, ostal som pokojný, radostný a plný očakávania. Verím, že som prijal živého Pána Ježiša a chcem ho prijímať stále.

M. Pavlech 3. B

Rozhovor so sr. riaditeľkou (pokračovanie zo str. 3)

9. Predstavovali ste si svoju budúcnosť vždy takto, alebo ste mali iné plány?

Nikdy. Nechcela som ísť ani študovať na vysokú školu, keď som sa rozhodla ísť do kláštora. Načo? Ved' Boh tituly nepotrebuje. Keď ma triedna učiteľka presviedčala, aby som nechodila na náboženstvo, lebo sa nedostanem na vysokú školu, uisťovala som ju, že chcem byť predavačkou.

10. Každý má svoj detský sen... Aký bol ten váš - splnil sa vám?

Chcela som ísť do kláštora, kde sa starajú o ťažko chorých. Predstavovala som si, ako by som sa o nich s láskou starala, všetci by sa na smrteľnej posteli obrátili k Bohu a odtiaľ by všetci išli rovno do neba. Potom mi však Boh ukázal inú cestu – zistila som, že ešte lepšiu – netreba čakať na smrť, treba investovať do mladých, aby našli Boha a na ňom postavili svoj život.

11. Chystajú sa na tejto škole nejaké zásadné zmeny?

Na budúci školský rok sa niektorí žiaci šiesteho ročníka budú učiť ako druhý cudzí jazyk ruštinu. Žiakom, ktorí idú podľa nového školského vzdelávacieho programu, by sme chceli umožniť v posledných ročníkoch voliteľnosť predmetov – aby sa nemuseli učiť všetci všetko.

12. Tri veci, ktoré by ste chceli zmeniť na žiakoch...

Iba jednu – aby uverili v Božiu lásku. Potom by sa v ich živote zmenilo veľmi veľa, nielen tie tri. Som si istá...

13. Zápis do 1. ročníka... Bol tento rok záujem zvýšený alebo bolo záujemcov menej?

Do 1. ročníka sa nám zapísalo 40 prvákov, čo je viac ako vlani.

14. A trochu úsmevnejšie... Pamätáte si nejakú veselú príhodu zo školy?

Keď som bola prváčka na SŠ, mali sme dve hodiny zastupovanú štatistiku. Pán učiteľ, keďže nevedel, čo s nami, čítal nám celý čas štatistickú ročenku – t.j. koľko čoho sa u nás v priemere za rok spotrebovalo na jedného človeka – koľko kg mäsa, cukru, soli, kávy, múky.... Na druhej hodine som už z toho bola tak zmorená, že som si položila hlavu na lavicu. Snívalo sa mi, že počujem: „A vy dve kolegynky, tu vpredu, vás taká štatistika nezaujíma?“ Spolužiačka mnou mykala, aby ma zobudila. Celá trieda vybuchla do smiechu, ale mne do smiechu veru nebolo....

T. Bieliková 8. b

**NA POMOC SI RÝCHLO BER,
SVOJ KALENDÁR, TO MI VER!**

**KTO MÁ DNES
MENINY?**

ZACHRÁŇ MENÁ!

**ROZŠANTENÉ PÍSMENKÁ
SA POMIEŠALI.
AKÉ MENÁ SKRÝVAJÚ?**

**DO TAJNIČKY DOPLŇ
SPRÁVNE MENÁ
PODĽA DÁTUMOV**

**PODĽA DÁTUMOV
VYHLADAJ MENÁ.
Z ICH ZAČIATOČNÝCH
PÍSMEN POSKLADAJ
SLOVÁ.**

21. 17. 3. 1. 4. 19. 8. 14. 5. 27. 10. 15. 7. 16. 2. 12. 1. 16. 11. 11. 4. 28. 9. 23. 5. 8. 6. 17. 9. 11. 11. 10. 1. 4. 7. 8. 1. 28. 3. 27. 11. 19. 3. 8. 4. 16. 1. 14. 6. 6. 12. 10. 4. 3. 10. 29. 5. 28. 2. 23. 9. 22. 7. 9. 7. 21. 9. 21. 11. 31. 5. 26. 8. 25. 9. 22. 10. 29. 4. 23. 11. 17. 1. 10. 9. 6. 7. 15. 10. 15. 11. 23. 7. 18. 9. 21. 7. 20. 8. 28. 9. 10. 9.

Čo nás čaká

1.6.2009 sa uskutoční už tradičný **jarmok Radosť**, ktorým oslávim Deň detí. Všetkých srdečne pozývame na nákupy, do divadielka či ZOO, alebo si len príjemne posediť pri kávičke a dobrom zákusku.

Prímestský tábor

Otvorenie : 27.07.2009 o 8⁰⁰ hod. v telocvični Spojenej školy sv. Jozefa
Dĺžka pobytu : od 27.07. do 31. 07. 2009 (od 8⁰⁰ do 17⁰⁰ hod.)

Pobytový tábor

Kde: v rekreačnom zariadení SKALIČAN
Kedy: od 3.8. - 9. 8.2009

Viac informácií o táboroch môžete získať na sekretariáte školy alebo na webovej stránke školy - <http://www.zsjozefnm.edu.sk/index2.htm>

ŠKOVRÁNOK – č. 1/2008 – 2009

Vydáva: **ZŠ sv. Jozefa Nové Mesto nad Váhom**

Redakčný kolektív: Mgr. Daniela Kováčová, Mgr. Rastislav Čierny

Gabika Krauszová, Terézia Bieliková,

Anna Pasminková, Katka Opatovská

Grafická úprava a tlač: Ing. Jana Kalivodová

Príspevky môžete poslať aj e-mailom na adresu casopis.zs@centrum.sk

Niečo na zasmiatie

Pýta sa pani učiteľka v škole:

-Kto z vás pozná naozajstných hrdinov, deti? Kto povie aspoň jedno meno, dostane čokoládu!

Ďurko sa prihlási a povie:

-Generál Štefánik!

-Dobre, Ďurko, čokoláda je tvoja!

Ďurko sa vráti na miesto, vytiahne spod lavice fotografiu a povie:

-Prepáč, Superman, ale obchod je obchod...